

Κρίσεις – Ψήφοι – Like

- Ποιον κρίνει/αξιολογεί/αποτιμά η κάθε “Κρίση”, “Ψήφος” ή “Like”; Τον φορέα; Τον αποδέκτη; Ή και τους δύο;

Αναφερόμενοι πάντα σε συγκεκριμένη σκέψη/λόγο/πράξη/γεγονός/φαινόμενο/κτλ, οι καθημερινές κρίσεις, η «ψήφος» και τα “like” -ή η απουσία τους- πρώτα απ’ όλα αποτιμούν/αξιολογούν/κρίνουν τον ίδιο τον φορέα τους, κι ύστερα λειτουργούν στον αποδέκτη τους αποδίδοντάς του «**Αξία**» ή «**απαξία**»¹.

Κάθε φορά λοιπόν που κρίνεται κάτι, «ψηφίζετε» ή κλικάρετε “like” (γενικά emotion, συμφωνία-διαφωνία, κρίσεις, κτλ), άμεσα αξιολογείτε τον λόγο/γεγονός/φαινόμενο/κτλ του αποδέκτη, ενώ έμμεσα αξιολογείτε τον εαυτό σας, αποδίδοντάς του την αντίστοιχη «**Αξία**» ή «**απαξία**». Εάν μετά τη συγκεκριμένη κρίση, «ψήφο» ή “like μελετήσετε σε βάθος τη θετική ή αρνητική σας θέση/κρίση, θα αντιληφθείτε το επίπεδο της προσωπικότητάς σας. Για σοβαρή αυτοκριτική θα συμβάλλει ένας διάλογος με κάποιον ουδέτερο «παρατηρητή/κριτή» με γνώση του συγκεκριμένου θέματος.

...

ΠΡΟΣΟΧΗ! Προς αποφυγή παρερμηνειών: Όταν κάποιος πράττει κάτι, πχ κρίνει/ψηφίζει/ κλικάρει (ψήφος, σκέψη, γεγονός, κτλ), **ΔΕΝ** είναι ο στόχος/σκοπός του να αποδώσει «**Αξία**» ή «**απαξία**» στον εαυτό του, αυτό είναι αυτονόητο. Ο στόχος/σκοπός του είναι να αποφανθεί/κρίνει/ ψηφίσει/κλικάρει/κτλ, και γενικά να τοποθετηθεί υπέρ ή κατά κάποιας σκέψης/πράξης/ λόγου/γεγονότος/κτλ (κρίσεις είναι όλα). Η απόδοση «**Αξίας**» ή «**απαξίας**» στον “**εαυτό**” αναδύεται αυθόρμητα από τη σχέση της «κρίσης» του φορέα και της «Αξίας» ή «απαξίας» του αποδέκτη (κατά πόσο ταιριάζουν μεταξύ τους, και κατά πόσο είναι ορθά/ωφέλιμα ή αναληθή/επιζήμια), και γενικά τι ισχύει βάσει κριτηρίων.

Οπότε,

- Όταν κάποιος κρίνει κάτι ως άξιο, όμορφο, δίκαιο, καλό, ωφέλιμο, κτλ, και είναι όντως τέτοιο, τότε αυτονόητο είναι ότι και ο ίδιος είναι τέτοιος, αποδίδοντας αξία στον εαυτό του.
- Όταν όμως κάποιος κρίνει κάτι ως άξιο/όμορφο/κτλ, ενώ είναι κάτι ανάξιο/άσχημο/κτλ, τότε αντιστρέφει φανερά τις «απαξίες» σε «αξίες» (τις ‘κακίες’ σε «αρετές»), και αυτονόητα και αυτόματα απαξιώνει τον εαυτό του.²

Με απλά λόγια, οι κρίσεις μας αποδεικνύουν πρώτα απ’ όλα το δικό μας ποιόν, ανεξάρτητα που αποσκοπούν και ποιος θα είναι ο τελικός αποδέκτης. Άρα, όταν ψηφίζω άχρηστο ή βάζω like σε μια ανοησία, τότε απαξιώνω τον εαυτό μου. Όταν όμως ψηφίζω ένα άξιο ή κλικάρω like σε μια σοβαρή σκέψη/ανάρτηση, τότε αποδίδω αξία στον εαυτό μου.

...

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ: Ας δούμε δύο περιπτώσεις με δύο υποπεριπτώσεις η κάθε μία³.

1) Το προς κρίση υποκείμενο/αντικείμενο (“**B**”)⁴ είναι σημαντικό/ωφέλιμο/κτλ (συμβάλλει θετικά).

1^α) Όταν σε αυτήν την περίπτωση κάποιος (“**A**”) τοποθετείται θετικά ($A \approx B$) υπερψηφίζοντας ή κλικάροντας “*like*” στο σημαντικό “**B**”, πρώτα αποδίδει «**Αξία**» στον εαυτό του (“**A**”), κι ύστερα στον αποδέκτη τους (“**B**”: στη σκέψη/πράξη/γεγονός/κτλ).

1^β) Όταν κάποιος (“**A**”) τοποθετείται αρνητικά ($A \neq B$) καταψηφίζοντας ή κλικάροντας “*unlike*” στο “**B**”, πρώτα αποδίδει «**απαξία**» στον εαυτό του (“**A**”), ενώ δεν αγγίζει κατ’ ουδένα τρόπο τον αποδέκτη τους (“**B**”: στη σκέψη/πράξη/γεγονός/κτλ).

2) Το προς κρίση υποκείμενο/αντικείμενο (“**B**”) είναι ασήμαντο/επιζήμιο/κτλ (συμβάλλει αρνητικά).

2^α) Όταν κάποιος τοποθετείται θετικά ($A \approx B$) υπερψηφίζοντας ή κλικάροντας “*like*” στο ασήμαντο “**B**”, πρώτα αποδίδει «**απαξία**» στον εαυτό του (“**A**”), ενώ ταυτόχρονα δίνει «**δύναμη**» στον αποδέκτη τους (“**B**”: στη σκέψη/πράξη/γεγονός/κτλ).

2^β) Όταν τοποθετείται αρνητικά ($A \neq B$), πρώτα αποδίδει «**Αξία**» στον εαυτό του (“**A**”), και κατόπιν «**απαξία**» στον αποδέκτη τους (“**B**”: στη σκέψη/πράξη/γεγονός/κτλ).

...

Αντώνης Αναστασιάδης

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΕΛΟΥΣ

¹ Προσοχή! Τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή (t_0) αποδίδεται «**Αξία**» ή «**απαξία**» στη συγκεκριμένη σκέψη/ λόγο/πράξη/γεγονός/φαινόμενο/κτλ, ΌΧΙ στον «άνθρωπο» (στην σκέψη/πράξη του).

² ΓΕΝΙΚΑ: 1^ο Είναι κάτι άξιο και το κρίνω ως «**Άξιο**» (**ΟΡΘΟΝ**), 2^ο Είναι κάτι άξιο και το κρίνω ως «**ανάξιο**» (**Εσφαλμένο**), 3^ο Είναι κάτι ανάξιο και το κρίνω ως «**Άξιο**» (**Εσφαλμένο**), 4^ο Είναι κάτι ανάξιο και το κρίνω ως «**ανάξιο**» (**ΟΡΘΟΝ**).

³ [Όπου: “**A**”= Φορέας της κρίσης, “**B**”= Αποδέκτης της κρίσης, ή, “**A**”: ψήφος/like/κρίση/κτλ “**B**”: υποψηφιότητα/σκέψη/γεγονός/κτλ]

⁴ “**B**”: υποψηφιότητα/σκέψη/γεγονός/φαινόμενο/ανάρτηση/κτλ προς κρίση